

50 éve alapítva
Láthatóvá tenni a hallóhatallant!

Hallássérült Hívek Hírlapja

37. évf. 4. szám – 2024. április

Jubileumi emlékek

A jubileumi év megnyitó ünnepségén Rafás Lajos is mesélt az elmúlt ötven évben megélt eseményekről. Fogadjatok szeretettel:

1973-ban jött létre a pasztoráció, de már két évvel előtte a feleségemmel ismerkedtünk ezzel az egészszel, hogy mi is és jártunk templomba, nem tudtunk még semmit, és nem mindent értettük, hogy mi az, hogy fekete a templom. Egy lakóházban, elrejtve volt, mondták, hogy veszélyes, nem szabad misét tartani. Mi csodálkoztunk, hogy de miért veszélyes ez a tevékenység? Volt fehér pap és vörös pap, de mi nem tudtuk mit jelent. A fehér pap biztonságos volt, de a vörös pap veszélyes, vigyázni kell. A fehér papnak csak a saját házában volt szabad a mise, a vörös papnak meg lehetett nyilvánosan misézni, így tudta figyelni kik járnak templomba. És kicsit összevissza volt az elején a mise, egyszer a fehér pap házában,

aztán másik házban, hogy ne vegyék észre, hogy miséznek nekünk, de az egyik fehér pap bátor volt, és ő nyilvánosan '73-ban misézett nekünk. De hogy ki lesz ott? Mikszáth téri templomban volt ez a mise. Több sportoló is ott volt (úszó, pingpongozó...stb) 60-70 siket ember jött, nem ismerték, hogy mi a mise, elmagyaráztuk nekik. Így kezdődött el ez az egész. Egy

Tartalom

Jubileum emlékek	1
Hallás világnapja	4
Értekes Találkozások	5
Nagyhét, húsvét	6
Bücsúzunk	8
Jubileumi zárandoklat	8

évben egyszer volt mise a legelején, akkor még nagyon sokan voltunk, de egyre kevesebben jártunk templomba. Aztán havonta egyszer, majd kétszer, aztán havonta négyszer... egyre sűrűbben lettek a misék. Nagy hála és köszönet érte a feleségemnek, hogy érthetővé váltak ezek az alkalmak, segített ő is a magyarázatokban.

1990-ben volt először, amikor Mikešy Gyuri jött Vácról körülbelül húsz siket testvérrel együtt hozánk, így találkozott a két társaság,

és ez volt az első közös mise a Tömő utcában. Majd a csillagvizsgálót is együtt megnéztük, és nagyon érdekes volt, és nagyon sokan voltunk, mindenki beszélgetett. 1990-től 2010-ig, 20 éven keresztül a pasztorációban dolgoztam. Nagyon sok tapasztalatot szereztem, és nagyon sokat fejlődtünk ezalatt, pl. az elején csak Izabella nővér volt, aki jelelt a miséken, és rengeteg siket volt. Ahogy egyre többen lettek a jelelni tudók, a tolmácsok, úgy csökken a pasztoráció tagjainak a száma. Én ennek az okát nem értem, szinte megfordulnak az arányok. A tolmácsok nagyon ügyesek, jól jelelnek. Ezért nem értem miért vagyunk kevesen. Ez érdekes. Nagyon köszönöm a sok segítséget a tolmácsoknak.

Élég nehéz a helyzet. Amikor jön a lányunokám mindig keresi a gyerekeket, de nem nagyon látok gyerekeket sem. Mindenki idős volt a pasztorációban. Be kellene vonni az iskolás siketeket, de ezt nem látom, hogy megvalósulna, ha itt lennének, biztos tudna velük beszélgetni, de ez nehéz jelenleg.

Hálás vagyok mindenért. Nagyon sokat mentünk kirándulni. Utaztunk Lajos atyával is. Lajos atya is mindig részt vett, misézett az utazások, kirándulások alkalmával.

Útközben, amikor meg kellett állnunk enni, vagy egyéb ok miatt, akkor mindig imádkoztunk, és Lajos atya misézett is nekünk, még útközben is. Nagyon sokat foglalkozott velünk, tehát nagyon-nagyon jó volt. Jó lenne ezt a hagyományt továbbra is megtartani.

Most azt szeretném kérni, hogy a pasztoráció alapításától mostanáig tagok voltak, de már nincsenek közöttünk, azokra most egy perc néma csendben emlékezzünk meg. Egy hónappal ezelőtt elhunyt a feleségem, és beszélünk a Bibliaóráról egy nappal előtte Sanyi atyával, hogy 4 órakor jövünk, vagy nem jövünk, és megbeszéltük, hogy jó, talán jövünk, és pont másnap hunyt el, és pont nem tudott részt venni az 50 éves jubileumon. Most már nem vagyok szomorú, megnyugodtam. Ez a természetes életút, szépen elaludt, elment, nem vagyok emiatt ideges, nagyon sokat szenvedett, de most már nem fáj neki.

Köszönöm a Bibliaórákat is. Általában a Bibliaórán hárman vagy négyen vagyunk, nagyon kevesen. Érdekes jönni, Sanyi atya mindent nagyon jól elmagyaráz, elmesél, beszélgetünk. Akkor nem kérdeznének többen, hogy mi-micsoda. Nagyon érdekesek az órák. Jó lenne, hogyha többen jönnének, megismerné-

tek a Bibliát. Nagyon szomorú, hogy ilyen kevesen vagyunk, és nem értem, hogy miért vagyunk ennyire kevesen a Bibliaórákon. El kell jönni. Sanyi atya is várná, hogy többen gyertek, imádkozni tudni kell, és a pasztorációnak erősnek kell lennie. Sanyi atya segít nektek bármiben. És ha imádkoztok, megvalósul minden, amiért kéritek az Urat. Ha jöttök a templomba misére, akkor gyertek a Biblia órára is! Sanyi atya önmagában nem elég, hogy fenntartsa a pasztorációt. Rátok is szükség van! Sanyi atya imádkozik értünk, de nektek is kell! Gyertek el!

Szeretnék kérdezni tőlem valamit még?

Gyuri azt kérdezi tőlem, hogy mit csináltam a pasztorációban? Húsz éven keresztül karbantartó voltam, hogyha valami eltört, megjavítottam. Hittanórán is segédkezhettem.

Például Izabella nővér, amikor tartotta régen a Bibliaórákat, akkor nem minden siket értette, mert többen nem tudtak írni, nem tudtak annyira olvasni. Jelnyelven elmagyaráztam nekik, hogy mi van odaírva, és mindig nagyon örültek, hogy végre értik, hogy mi az, ami ott van, és ez nagyon jó volt.

Például páran, akik nem értették, és el kellett nekik magyarázni, és most már tudják, nagyon élvezték, hogy végre értik. Besegítettem így a hittanórán is a karbantartás mellett. 20 év után is szerettem volna maradni, szívesen maradtam volna még ott tovább dolgozni, de mondták, hogy nincs elég pénz, nem nagyon tudnak fizetni, emiatt úgy döntöttem kilépek. Sírtak, és szomorúak voltak, hogy elmentem. De hát ugye utána már egyre kevesebb munkatárs volt a pasztorációban.

Illetve még Gyuri kérdezte, hogy mit csináltam még? Igen, a fakeresztet hegesztettem, festettem, és eladtunk belőle több darabot, meg kiállítva is volt kétszer-háromszor:

- A Tömő utcában is volt kiállítás
- Kalocsán volt kiállítás...
- Többfelé volt kiállítás.

Nagy siker övezte, megcsodálták, megtapsolták az alkotásokat. Nem tudom, hogy hol van az a csomag, amit mindig bemutattunk, kézimunka is van benne, de szerintem azok már eltűntek.

Fönt van Gyuri mondja, fönt van az emeleten. Én nem tudom, hogy hol van, de nagyon sok maradt még, amiket készítettünk. Csomagokban voltak ruhák is.

Igen, van még kérdés? Valamit segíts, mert én már

nem emlékszem úgy. (szerk megjegyzés: kinéz Sanyi atyára és tőle kérdezi)

Sanyi atya: Jó figyelni téged, sok-sok emlék, csak egy kis titkot hadd áruljak el. Lajos mondta, hogy mindent elfelejt, nem tudok mit mondani. Most meg folyamatosan beszélt. (nevetés)

Lajos: Valóban, egyre kevesebbre emlékszem már, sok mindent szerettem volna, de elszálltak a gondolatok.

Sanyi atya: Sok-sok szuper emlék, dolog, látszik, hogy a szívedből van.

Fotó: Lauer Tamás

Gyuri: Kérdés, hogy a Karcsi bácsival milyen volt?

Lajos: Igen, igaz, jó a kérdés. Amikor a 20 éves munkám alatt legelőször mentünk nyaralni, akkor negyvenen jelentkeztek, emiatt két csoportra kellett őket osztani, 20-20 fő jött. Nagyon sokan jelentkeztek. Nagyon sokan akartak jönni a táborba, meg sokat foglalkoztunk velük, Karcsi bácsi is sokat segített. Gondoskodtunk mindenről. Kerékpároztunk. Elment az egyik csoport, jött a következő, akkor elmentünk ott is kirándulni, vittük őket, és egyre kevesebben voltak később már az évek során, nem két csoportban 20-20 fő, hanem egyre kevesebb, aztán csak 10-en, majd a legutolsó táborban csak 5 fő jött el, ezután megszűntek a táborok.

Sanyi atya: Több Karcsi bácsi is van. Futó Karcsi bácsira, hogyan emlékszel?

Lajos: Igen, igaz, igaz, a Futó Károly. Egy történet jut eszembe amikor a Tömő utcai helyünkkel szemben három lépésnyire volt egy gyönyörű templom. A misét ott tartotta Futó Károly atya, majd visszamentünk a terembe enni-inni. Gyönyörű volt és jó helyen.

Kívülről nem nézett ki annyira jól, lapos teteje volt, csodálkoztunk is, de belülről nagyon szép volt. Futó Karcsi bácsi nagyon értett a nyelvünkön. Ha va-

lamit nem értettünk a Bibliaórán, például valaki nem értette mi a bűn és miért nem szabad csinálni, akkor egyszerű példán keresztül magyarázta el. Megkérdezte, hogy akarunk-e lopni? Sok pénzt el akarunk-e vinni? Mert nem értettük, hogy mi az, hogy bűn. De így rávezetett minket, hogy el akarod lopni a pénzt? Nem? Na látod, nem vagy bűnös. Ezt így sokkal könnyebb volt megérteni. Példákon keresztül magyarázta el, nem ilyen nehéz teológiai magyarázatok voltak, hanem ilyen könnyű kérdéseken rávezetett minket arra, hogy mit is jelentenek bizonyos dolgok.

Akár a gyónással kapcsolatban is megtanított minket. Kérdeztük, hogy elég egyszer gyónni? Kiderült, hogy nem. Mondta nekünk: „Tudod, van az erős paprika. Hogyha megeszed, akkor csíp, de másnap nem.” Ez egy példa volt arra, hogy minden nap lehet gyónni akár, hogy nem kell félni. Hiszen az Úr is mindig örül a mindennapos találkozásnak.

Futó Károly atya mindig nagyon jól vezetett minket segített, egyszerű magyarázatokkal. Mindig próbáltunk neki ajándékot adni, egy kis ételt, vagy segítséget az utazásban és sosem fogadta el. Mindig mondtuk, hogy elvisszük autóval, nem fogadta el, inkább ment gyalog, fölrakta a csomagot, bőröndöt a villamosra, a vonatra, bárhova. Különös és különleges ember volt, de igazi pap volt. Sajnos ő is elment már.

Viszont Lajos atya megtanult jelezni. Nem volt baj, hogy az elején még nem nagyon ment neki, de Izabella nővér mindig sokat segített neki is. Leírták előre a szöveget és megbeszélték a mise előtt. Izabella nővérral megbeszélték mit fog mondani. A mise előtt felkészültek mindenre, hogy nekünk jól tudjanak misézni. Így könnyebb volt mindennek a megértése. Persze a Lajos atyának jó volt, hogy van mellette segítség. Nagyon jó volt a szervezés, és akkor fejlődött a pasztoráció abban az időben is. Meg mindig segítették nekünk. Úgyhogy ez nagyon jó volt.

Ja, igen, még így a szerepléssel kapcsolatban, igen, húsz éven keresztül szerepeltem a passióban.

Sanyi atya: Szuper! Sok-sok szép emlék, nagyon sok, tele van szíved szép emlékekkel.

Lajos: Utaztunk együtt sok helyre, nagyon sok az emlék. Mentünk múzeumokba is. Most már nem nagyon vannak ilyen programok. Érzem, hogy nehéz is megszervezni. Jó lenne, ha erősödne a kapcsolat a pasztorációban.

Lejegyezte: Kompán Julianna és Sztari Bernadett

Hallás világnapja a SINOSZ-ban

A hallás világnapja alkalmából először tartott rendezvényt a SINOSZ, óriási érdeklődés mellett.

Március 3. a hallás világnapja, melynek célja, hogy ráirányítsa a figyelmet a jó hallás, ill. a hallásvédelem és a hallásgondozás fontosságára.

Talán meglepő, hogy külön világnapot szentelnek a hallásnak, de sajnos nagyon is indokolt ez a figyelemfelhívás, hiszen a hallásvesztés világszerte a népesség egyre szélesebb rétegét érinti. A WHO adatai szerint jelenleg minden 5. ember él valamilyen fokú hallásvesztéssel, 2050-re pedig átlagosan bolygónk minden 4. lakójánál várható hallásprobléma megjelenése, ezzel 900 milliára növekedhet a hallási fogyatékosokkal élők száma.

A hallássérült személyek között a magyar népességen belül - és így a SINOSZ tagságában is - jelentős többségben vannak a nagyothalló személyek, akik nagy részének szüksége van hallókészülékre, vagy cochleáris implantátumra, illetve különféle életvitelt támogató segédeszközökre. Mivel ezen eszközök terén rohamos fejlesztések történtek az utóbbi években, évtizedekben, illetve egyre szélesebb körű a termékkínálat is, fontosnak tartjuk, hogy az érintett személyeknek segítsünk tájékozódni a lehetőségekről.

Ezzel a céllal idén első alkalommal szerveztünk a hallás világnapja alkalmából egy országos rendezvényt, amelyet 2024. március 2-án, a SINOSZ országos székházában tartottunk meg, találkozási és ismeretszerzési lehetőséget biztosítva a hallásjavító segédeszközök hazai forgalmazói és a felhasználók számára, a hallássérült sorstársakkal való együttlétre és tapasztalatcserére is módot adva. Az ingyenes, jelnyelvi és írótolmácsolással akadálymentesített rendezvényünkre nemcsak a SINOSZ tagjait, hanem minden érdeklődőt invitáltunk: a már hallókészüléket, vagy CI-t (cochleáris implantátumot) viselőket, és olyan személyeket is, akik saját vagy hozzátartozójuk hallásproblémája, érintettsége okán érdeklődnek a téma iránt.

Rendezvényünkön előadásaikkal és standjaikkal bemutatkoztak a magyarországi hallókészülék- és cochleáris implantátum-forgalmazó cégek, valamint a SINOSZ KONTAKT Tolmácsszolgálat is. A szakemberek előadásai és a forgalmazói standok bemutatói körképet adtak a magyarországi hallókészülék – kínálatról és az újdonságokról.

Tisztában voltunk azzal, hogy rendezvényünk hiánypótló szerepet tölt be, hiszen a SINOSZ meghívását elfogadva térben és időben egyszerre jelent meg számos

forgalmazó cég, mégis meglepett minket az eseményre regisztráltak és az egész országból érkező érdeklődők nagy száma.

Milyen témákról volt szó a szakemberek előadásain? A Belsound Kft.-től megtudhattuk, hogyan hozhatjuk ki a legtöbbet hallókészülékünkéből; a Sonova Hungary Kft. a Phonak és a Unitron vállalatoknak a hallásgondozásban alkalmazott újdonságait ismertette. Az Audiorex Kft. az Advanced Bionics cochleáris implantátum-újdonságokat és érdekességeket, a Cochlear Tudásközpont / HEAR&GO Kft. a Cochlear termék- és szolgáltatási portfólióját mutatta be, a Victofon Kft. pedig a MED-EL hallásjavító implantátumok világába adott betekintést.

A SINOSZ KONTAKT Tolmácsszolgálat jelenlegi hallássérült ügyfeleinek többsége siket személy, ezért a rendezvény jó alkalmat kínált a nagyothalló felhasználók számára is elérhető akadálymentesítési megoldások bemutatására. A KONTAKT standján a régi és a leendő ügyfelek is személyre szabott segítséget kérhettek, a forgalmazók standjain pedig volt mód egyes segédeszközök megtekintésére, és az egyéni kérdésekre is választ kaptak az érdeklődők. Ezzel a lehetőséggel számos résztvevő élt is a nap folyamán.

A jelen lévő forgalmazókkal együtt örömmel tapasztaltuk a hatalmas érdeklődést, a rendezvényen és azóta is kaptunk számos pozitív résztvevői visszajelzést, ami mind megerősíti a SINOSZ-nak azt a szándékát, hogy a következő években is legyen olyan nap, amikor a figyelem fókuszába helyezzük a nagyothallást.

forrás: <https://sinosz.hu>; megjelent 2024.03.04.

Értékes Találkozások

Mit vártál és mit adott neked ez a Találkozás sorozat?

Amikor elindult a Találkozás sorozat, mélyponton voltam lelkileg. Isteni gondviselésnek éltem meg a lehetőséget, mert úgy elborítottak a nehézségek, hogy kilátástalannak láttam az életem sok területét. Első gondolatom az volt, hogy most olyan eszközöket fogok kapni, amelyek segítenek felállni és tovább lépni, hogy a szeretet és a remény újra lángra lobbanjon bennem. Nagy bizalommal és várakozással érkeztem az első találkozásunkra.

Mit kaptam rajtatok és a többieken keresztül? Szinte felsorolni sem tudom azt a végtelen sok ajándékot, amit kaptam. Azt gondolom, Isten felülmúlhatatlan gazdagságában, ha megnyitjuk előtte a szívünket és hagyjuk, hogy gondoskodjon rólunk.

Mégis néhány morzsa, a teljesség igénye nélkül:

- Számomra a legfontosabb, hogy újra értékes embernek érzem magam, aki bár fogyatékkal él, mégis szerethető.

- Rá tudtam tekinteni az eddigi életemre, megláttam annak gazdagságát, sokszínűségét, teljességét.

- Megtapasztaltam az elfogadó, segítő támogatást, szeretetet, amely segített megérteni, hogy az élet eseményeiben nem minden az én hibámból történik, nem kell mindenért vádolni magamat.

- Megtanultam szeretni és jobban elfogadni "Tündét". Fontos lett számomra, hogy kiálljak magamért, ha valami nem "OK" nekem, és ezt kedvesen, röviden a környezetemben élő embereknek is elmondjam, és ne akarj minden helyzethez mindig alkalmazkodni és "láthatatlannak" maradni.

- Ennek ellenére tanulni szeretném azt is, hogy elfogadjam, ha a másik embernek valami nem jó, tartsam tiszteletben az érzéseit, megengedjem, hogy csak megtörténjenek a dolgok.

Sokat jelentett nekem, hogy megismertem a társaim nehézségeit, fájdalmait és megoldási gyakorlatait a problémákra. Úgy érzem ez egy kis közösséggé kovácsolt minket.

Vannak-e konkrét terveid?

Gyakorolni és változni. Különösen az emberi kapcsolatok terén, nyitottabb, elfogadóbb, de egyben önmagáért jobban kiálló ember szeretnék lenni, aki utat

tud mutatni a többi nagyothallónak is. A tanultakat tovább szeretném adni.

Mi az, amiben támogatva érezted magad és mi volt az, amiben több odafigyelésre lett volna szükséged?

Mindenben támogatva éreztem magam, sőt az első alkalmakkor olyan soknak éreztem a támogatást, hogy nagyon furcsa volt, nem voltam ehhez hozzászokva. De a jót könnyű megszokni! :) Sokat segített önmagam és a körülöttem lévő világ megismerésében ez a nagy odafigyelés, szeretet, pedig tudom, hogy ez nem könnyű annak, aki minket segít.

A találkozó mely részeiben érezted jól magad és mikor volt esetleg olyan, amikor elveszettnek érezted magad?

Egyetlen nehéz pont, az édesanyánkkal való "csere" feladat volt, de sokat segített, amikor hallottam, kimondtam azokat a gondolatokat, amit ő gondol rólam. Ez segített a megbocsátásban, hogy ezentúl irgalmasabb legyek hozzá. A többiekhez ebben a feladatban kerültem közel, érzelmileg nagyon megrázó volt őket hallgatni, sokat tanultam ebből a feladtból.

Van-e a környezetekben olyan nagyothalló személy, akinek szerinted jó lehetőség lenne egy ilyen találkozás sorozat?

Igen, már beszéltem is nekik róla.

Hogyan képzeld el a folytatást?

Úgy érzem, most kezdtünk, mint közösség összekovácsolódni. Jó lenne valamilyen formában, ha lenne folytatás.... Pl. Ősszel találkoznánk és beszámolnánk az életünkről, mi változott az elmúlt hónapokban, mit tudtunk megvalósítani az elhatározásainkból.

Vagy indulhatna, ha van ránk energiátok egy "haladó" csoport, a célokat ti tűznétek ki.

Milyen vágy él a szívedben ezzel kapcsolatban?

Nagyon szeretném, ha lenne folytatás, de elfogadom, ha más utakon kell tovább menni. Hálás vagyok mindenképpen, Istennek, Neked és Sanyi atyának. Remélem az a sok áldozat, amit értünk hoztatok bő termést fog hozni.

Nekem minden nap él a szívemben lelkemben, amit tőletek kaptam. Sokszor a legváratlanabb helyzetben bevillan, mit kell tennem, amitől szebb lesz az én és a környezetem élete. Úton vagyok, de haladok előre....

Mindent köszönök. A szívemben hála, hála és még több hála van!
Szeretettel: Tünde

Nagyhét, húsvét a Tabánban

2024-ben már harmadik éve vehettünk részt akadálymentes nagyheti és húsvéti szertartásokon a Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin-templomban Nagy Sándor plébániai kormányzó vezetésével. A zenei szolgálatot végig Medenczi Román templomunk kántora végezte.

Virágvasárnap barka szenteléssel kezdődött a szertartás. Az olvasmányok után a passiót énekelte templomunk kórusa Keönch László vezetésével, ezzel tették ünnepélyesebbé a liturgiát.

Nagycsütörtökön az Oltáriszentség alapításának emlékmiséjén vehettünk részt. A mise közben a harangok „elmentek Rómába”. Ezzel azt fejezzük ki, hogy elhallgatnak és a szent három nap alatt csöndben vannak és csak a kereplők kereplése hallatszik, ami a szegek beverésére emlékeztet minket. A mise végén oltárfosztás fejezte ki, hogy Jézust elfogták. Az Oltáriszentséget is egy másik örzőhelyre vittük.

Nagypénteken Jézus kereszthalálára emlékeztünk. Ezen a napon nincs szentmise. Egyénileg keresztutat imádkoztunk és délután három órakor kezdődött a szertartás, mely elején csöndben vonul be az asszisztencia, néma leborulással kezdődik. Az olvasmányt és a szentleckét a János-passió éneklése követte. A szentbeszéd után tíz könyörgést imádkoztunk az egész viláért.

A szentmise áldozati részének, az Úrfelmutatásnak a helyén Krisztus keresztségét mutatta fel az Egyház. Urunk, aki a kereszten meghalt, áldozatával eltörölte bűneinket és legyőzte a halált. Ezért kijár neki a legnagyobb hódolat. De nemcsak bűneinket vitte fel a

keresztre, hanem betegségeinket is ő hordozta, és fájdalmainkat is ő viselte. Ezért a kereszthódolatkor mindannyian a kereszthez járultunk.

A nagypénteki liturgiában nem volt áldozati szertartás: ezen a napon a kereszthódolat erős jele idézte fel Krisztus egyetlen és örökérvényű áldozatát. A liturgia az Úr imádságával és a szentáldozással visszatért a szokott keretek közé, bár a béke szertartása elmaradt, hiszen Krisztus ezen a napon, felmagasztalva a földről, békét szerzett mindenkinek.

A szertartás ezen a napon sem fejeződött be, akár a tegnapin, csak felfüggesztődött másnapig. Körmenetben vittük az Oltáriszentséget a Szentsírhoz, csatlakozva lélekben azokhoz, akik Jézust a sziklasírhoz vitték és eltemették.

Nagyszombat reggel 9 és 17 óra között lehetett a Szentsírt meglátogatni. A feltámadási szertartás nagyszombat este 17 órakor kezdődött a tabáni templomban. Sötétbe borult a templom. Az asszisztencia teljes csöndben vonult a főkapuhoz, ahol az új tűz várta őket. A szunnyadó parázsból fellobbanó láng a föltámadt Krisztus fényének jelképe. Erről a lángról gyújtották meg a húsvéti gyertyát. Aztán magasba emelkedik az új fény, és háromszor hangzott fel az örömteli ének: „Krisztus világossága!”. A húsvéti gyertyát ünnepélyes menetben hozták be a templomba, közben a ministránsok továbbadták a híveknek a lángot. Így áradt szét a fény a sötétségben. Ezután az Egyház ünnepélyesen meghirdette Krisztus föltámadását a húsvéti örömeinkben, amelyet latin kezdőszaváról Exultetnek nevezünk.

Ezután az igeliturgia három ószövegségi olvasmánnyal tanított a húsvét előképeiről, amelyeket az Egyház egy-egy könyörgése értelmezett a kinyilatkoztatás teljességének, Krisztusnak fényében. Az igeliturgia során visszatért az Egyház ajkára a negyven

napra elnémult dicsőítő énekek: az olvasmányok után a Dicsőség (a Gloria), a szentlecke után pedig az Alleluja. És a harangok is „visszajöttek Rómából”.

A szentbeszéd után következett a víz megszentelése, a keresztségi fogadalmunk megújítása, valamint keresztelés és bérmálás is tartozott az idei ünnepi vigiliához.

A könyörgésektől a szentmise a megszokott módon folytatódott. Áldozás után azonban elindult a feltámadási körmenet, melyet teljes sötétben, gyertyafénynél tettünk meg a templomot övező utcákban. Elvittük az embereknek a feltámadt Krisztus örömhírét.

Vasárnap 10 órától is a megszokott akadálymentes szentmisén vehettünk részt, mely a feliratozást és a jelnyelvi tolmácsolást jelenti. További képek a honlapunkon találhatóak.

*Lauer Tamás diakónus
Fotó: Popovics Zoltán*

Kérjük támogassa adója egy százalékaival a
Magyar Katolikus Egyház szolgálatait!
Technikai szám: 0011

ADÓ 1%

A jubileumi évünkben a hallássérült testvéreket támogató **Effata Alapítvány** újra elkezd működését. Az alapítványt Izabella és Vilma nővérek egyik örökségének tekintjük. Kérjük, támogassa adója másik 1%-ával Ön is az Effata Alapítványt!
Adószáma: 18036950-1-42

Jubileumi zarándoklat

A Magyar Katolikus Egyház Ferenc pápa 2023. évi magyarországi apostoli látogatásának első évfordulóján 2024. április 23-25. között - Nemzeti Zarándoklatot hirdetett Rómába. A zarándoklat mindhárom napján lesz magyar nyelvű szentmise, illetve Ferenc pápa is személyesen fogadja a magyar zarándokokat.

Néhány nap és indulunk Rómába siket és nagyot-halló testvérekkel a Hallássérült Pasztoráció jubileumi zarándoklatára Rómába egy 15 fő csoporttal, és csatlakozunk a püspöki kar által meghirdetett Nemzeti Zarándoklathoz.

Léleekben mindannyiótokat magunkkal viszünk. Kérünk, hogy ti is kísérjete bennünket imáitokkal!

A pontos program az alábbiak szerint alakul: >>>

Impresszum:

Kiadja a KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

Felelős kiadó: Nagy Sándor plébániai kormányzó, hallássérült-referens

Cím: Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin Plébánia

1013 Budapest Attila u. 11. | Mobil: +36 (20) 429-8354

tabani.plebania.hu | hallasserult.katolikus.hu

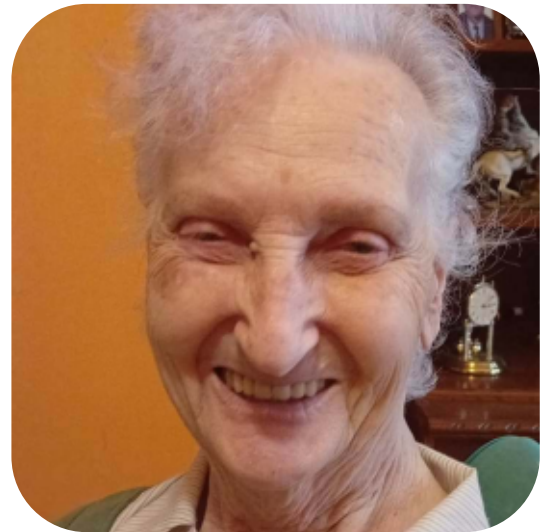
E-mail: tabani.plebania@gmail.com | hallasserult.katolikus@gmail.com

facebook.com/katolikus.hallasserult.pasztoracio

A HHH újság: megjelenik elektronikusan és nyomtatottan is

Szerkesztő: Lauer Tamás | Korrektúra: Kompán Julianna

Bücsüzünk

Szomorú szívvel, de a feltámadás reményében tudatjuk, hogy Hollós Lajosné, Ilona testvérünk visszaadta lelkét Teremtőjének. Hosszú éveken keresztül volt tagja a hallássérült hívek közösségének. Temetése az Óbudai Temetőben volt 2024. április 5-én, pénteken 12 órakor. Adj, Uram, örök nyugalommat neki! És az örök világosság fényeskedjék neki!

Nyugodjék békességben!

- április 23-án (kedden) 16 órakor szentmise a Lateráni-bazilikában,
- április 24-én (szerdán) 10 órakor szentmise a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában,
- április 25-én (csütörtökön) 9 órakor a Szentatya magánaudiencián fogadja a zarándokokat, majd pedig 11 órakor szentmise a Szent Péter-bazilikában.

Akadálymentes szentmisék

a tabáni templomban:

minden vasárnap 10 órától

jelnyelvi tolmácsolással és folyamatos feliratozással.

Gyónási lehetőség jelnyelven is:

a vasárnapi misék előtt 9.15-9.45, előre egyeztetett időpontban.

Irodai nyitvatartás a Tabáni Plébánián:

hétfőn és pénteken 15-17 óra között.